

50 skepparsonens historia

Inte i min vildaste fantasi kunde jag tänka mig att jag skulle sitta och skriva Skepparbrev nr 50, som började med brevet om Pissekuren i Strömstad. Berättad av Karl Erik. Uppmuntrad av Kerstin på Strömstadstidningen.

Att få vara med på berättarkvällen i Kämpersvik, jag som aldrig stått på en scen och få vara en av de inbjudna att berätta. Att få hälsa och krama om gamla och nya vänner, att få vara med i gemenskapen igen efter alla år det lever jag med varje dag.

Under åren med breven så är det tre tillfällen som jag minns starkt ja det första är mer kurios, jo det stämmer sa Karl Erik de ä rätt da för solförmörkelsen de var samma da jä mucka och som boxaren Ingemar Johansson slapp ut ur buret. Det andra var när Karl Erik ringde, har du satt in kortet i tidningen på båden? Roger Ivarsson hade skickat in en bild på Competitor Engelsk kutter som pappa mönstrade på som sextonåring, ovanför fanns Skepparsonen nr 13, det var 92 år efter Anker mönstrade på och Karl Erik hade några dagar tidigare visat brevet när han mönstrade av den 15/9 1917.

Pappa dog 1982, 81 år gammal, han skulle begravas i familjegraven i Grebbestad när vi passerade Gunnar i Vik Joelsson gård när jag funderade om Gunnar lever, det visades sig att han dog samma dag som pappa begravdes.

Pappa och Gunnar var mycket goda vänner, i Kämpersvik så var det mycket vänskap och samarbete när det gällde deras olika verksamheter

1932, Jä satt en da hos Gunnar i Vig att no ska jä ta ett körkort. Pappa ringde upp körkortsinspektören och beställde en tid, jag kommer ner till Kämpersvik så kör du tillbaka till Strömstad och så får du ta tåget hem. På vägen upp så fick han lite teorifrågor, ” vilket är del viktigaste på en bil ” de är bromsen sa Anker, nej sa inspektören det är ratten. Strax efter sprang ett djur över vägen och pappa tvärbromsade, om det gick med de mekaniska bromsarna men djuret klara sig. Vilket var bäst nu sa Anker, bromsarna eller ratten, ja vid de här tillfället var bromsarna viktigaste, det levde han på i många år. Körkortet och bilen blev viktig om inte annat att ta sig till Rådhuset i Strömstad där fanns olika sociala inrättningar, bl a Bank, System, Polis och två serveringar. En gick under namnet Blindtarmen, Karl Erik tror att det kanske var för att den låg i bottenvåningen den andra restaurangen låg på andra våningen.

Gubbarna sa att det var så bra att gå till Rådhuset för där fanns det bank så de kunde ta ut pengar och sen gå till krogen och dricka sig full och så fanns Polisen i huset som tog dem efteråt.

Anker hade parkerat bilen vid Rådhuset och senare gått till Stadshotellet med kompisarna och åt och drack men när de kom ut kom han inte ihåg var han ställt bilen, gick in hos polisen och sa att hans bil var borta, jä gick fram å tillbaka så det inte skulle tro att jä ente var nökter. Har du tittat vid Rådhuset sa Polisen och och mycket riktigt där stod bilen.

Jag har pratat med Ragnar i Sköttorp och Inga Maj i Kämpersvik och fått ett intressant brev om gamla hus i Kämpersvik från Ranja Palmhagen, om flyttade hus från bl a St Anrås till Kämpersvik som låter riktigt intressant. Om någon vet vilka hus och varifrån de kommer ifrån runt sekelskiftet 1800-1900 så förmedla dem gärna genom Strömstadstidningen.

Karl Erik och Folke ”Anker” Andersson